

A n e t r æ e t

Nr.4 / nov. 2014

ISSN: 1603 – 0281

Bornholms Slægts- og Lokalhistoriske Forening

Indhold

Side 3

- Referat,

Side 7

- BSLF Nordsjælland,

Side 9

- BSLF København,
- Nyheder siden sidst,

Side 11

- Jens Mogensen Kjøllers rejse til Utah,

Side 22

- Deadline Anetræet

Side 23

- Konkurrencen,

Bagsiden

- Bestyrelsen,

Kære medlemmer!

Som tiden dog løber af sted, jeg føler det næsten som var det i går jeg sendte det sidste blad i trykken, og nu skal vi allerede lave det næste. Julen begynder også kraftig at nærme sig, dermed også et nyt kalenderår.

Jeg vil gerne gøre opmærksom på, at hvis der er medlemmer, som ønsker at indlevere forslag, som skal drøftes på generalforsamlingen, skal dette være bestyrelsen i hænde, senest den 15. januar 2015 ifølge vedtægterne.

Husk at se på hjemmesiden ang. Vinterens program da der er kommet en del tilføjelser til programmet.

Redaktør & Formand Hans Ressel

Dato	Kl.:	Program – Husk at sætte kryds i din kalenderen
Man. d. 01.12-2014	19	Nordisk jul i samarbejde med folkeuniversitet Bornholm
Lør. d. 06.12-2014	13	Julehygge
Lør. d. 24.01-2015	13	Lægdsruller
Man. d. 26.01-2015	19	Første Verdenskrig, det danske mindretal og grænsespørgsmålet
Lør. d. 07.02-2015	13	Selvhjælpsslægtsforskerdag "Hjælpeværktøjer"
Lør. d. 21.02-2015	14	Bornholmske stednavne
Ons. d. 04.03-2015	19	Bornholms militære betydning under Anden Verdenskrig
Lør. d. 07.03-2015	13	Generalforsamling 2015
Ons. d. 18.03-2015	19	De bornholmske rundkirkers historie
		Sommerferie
Lør. d. 29.08-2015	10	Bustur på Bornholm
		Hold dig opdateret med henhold til aktiviteter på http://bslf.dk/program

Forsidebillede: Bustur sommer 2014. Se referat side 3

➤ Referater

Bustur med BSLF 30.august 2014

I mildt sensommervejr med fugtige skyer mødte et halv hundrede forventningsfulde BSLF-medlemmer op ved Biblioteket i Rønne lørdag 30.august. Vi skulle på udflugt. I år i hele to busser.

Hvor går turen hen? Og hvor skal vi drikke kaffe? Alle blev ved indskrivning og betaling for turen afkrævet svar på de to spørgsmål. Ingen ud over Fie og vores buschauffør kendte ruten og dermed svarene.

Vi kunne blot gætte - og glæde os. Hans Vindahl, som igen i år var vores guide vidste en hel del om de steder vi kom forbi, men heller ikke han vidste hvor vi skulle hen. Til gengæld havde han og vi andre mange bud på det.

Lige uden for Rønne drejede vi af mod Muleby. Skulle vi mon til Hasle? Nej, det skulle vi ikke. Vi fortsatte mod Nyker. Første stop var Bornholms Rovfuglepark. Vi fik et flot show, med to rigtig gode fortællere og rovfugledomptører. Inden vi så og hørte om rovfuglene, traf vi en ara og en latterfugl. Rovfuglene var et kærestepar harrishøge, en amerikansk tårnfalk, en havørn og til sidst en gåsegrib. Midt i det hele dukkede et par kattekillinger op på pladsen. De

måtte indfanges inden showet kunne fortsætte. Ellers var deres liv i fare.

Vi spiste vores medbragte klemmer ved et par bænke i Rovfugleparken. Så fortsatte turen. Ad mange snoede veje med afstikkere til Østerlars og Ek-kodalen, endte vi i Almindingen ved Lilleborg. Vi så borgen for 117. gang, men samtidigt fortalte en arkæolog om borgen. Den er meget ældre end vi går og tror, sikkert fra Jernalderen og noget tyder på, at den også har været der i stenalderen.

Turen fortsatte mod nord, og flere gættede på at vi skulle have kaffe på Bolsterbjerg, men på vejen derhen måtte vi vende den store bus. Ja, så skulle vi nok alligevel ikke til Bolsterbjerg. Vi kom så til Årsballe og var næsten klar til at forlade bussen ved en cafe, men så kørte vi alligevel videre. Dog endte vi på Bolsterbjerg, hvor vi fik kaffe (nogle te), kringle og lagkage. Bagefter var det tid til en god tur i den gamle have, med de eksotiske træer og gamle legeredskaber.

Flere af sidstnævnte er nu erklæret totalt livsfarlige for børn og barnlige sjæle så de var gjort ubrugelige. Dog fremkaldte de minder hos flere af os, om fortidens familiebesøg på det kære gamle sted.

Turen hjem til Rønne gik uden omveje. STOR TAK til Fie for en dejlig udflugt. Tak til Hans for fremragende guidning undervejs.

Torben Lund
Nordsjællandsgruppen

Familysearch

Lørdag den 3. oktober havde vi besøg af Anna Margrethe Krogh-Thomsen, som holdt foredrag om emnet Familysearch.

Det blev en spændende eftermiddag. Først fik vi repetition af billedbehandling.

Derefter åbnedes der op for de mange muligheder, der er i Familysearch.

Vi fik grundigt gennemgang af de forskellige søgemuligheder, programmet har.

Ligeledes kiggede vi på mulighederne, der er, hvis man registrerer sig (Det er gratis).

Vi fik også forklaringen på gennemgang af billedbehandling, da mange nu lægger billeder ud på deres slægtstavler. Disse billeder må man frit anvende i sine egne slægtsdataer. Vi fik set virkelig mange facetter i Familysearch.

Ligeledes fik vi forevist de mange affotograferinger, der nu ligger på Familysearch fra hele verden, men også fra Danmark - af skifter, borgerlige vielser og kirkebøger. Nogle af disse var bedre affotograferet end arkivalieronline.dk, og kan derfor være lettere at læse.

For at holde styr på alle disse oplysninger, vi fik i løbet af eftermiddagen, et velredigeret kompendie. Vi gik trætte

hjem, men med en meget større viden om Familysearch.

Det var ærgerligt, at der kun var mødt ca. 30 deltagere op til et så interessant foredrag.

Ref.: Hans Vindahl

Selvhjælps-slægtsforskerdag

Lørdag den 25 oktober, var vi ca. 20-25 medlemmer samlet i salen, til Selvhjælps slægtsforskerdag. Vi havde udgangspunkt i diverse materialer som kunne findes på Arkiv Digital.

Arkiv Digital havde sponseret 30 licenser en uge frem. Dette betød at alle fremmødte, kunne komme på Arkiv Digital hjemmeside og slægtsforske i deres online materialer, som strækker sig meget vidt omkring.

Den første tid gik med at få installeret softwaren, da dette var overstået var der dyb koncentration de følgende 4 timer.

Alle fremmødte var enig om at dette kunne godt prøves igen en anden gang.
Ref.: Hans Ressel.

Med straf skal land trynes.

Lørdag den 15. november.

Der var mødt 30 medlemmer op, for at høre Mette Gundel fortælle om de forskellige straffe man kunne få i gamle dage.

Mette Gundel var, som hun plejer, iført sin magisterdragt. Det er en gammel tradition. Mette forsker i de svage grupper af befolkningen.

Når man er til et foredrag med Mette plejer man altid, at starte med en sang og det var ingen undtagelse her. Vi sang I Danmark er jeg født.

Mette startede med at fortælle om den politiske henrettelse af Struense og Enevold Brandt i 1772, og om hvordan de endte deres dage med kroppen parteret og sat på hjul og stejle. Der var mødt 30.000 københavnere og 4000

matroser op for at se henrettelsen. Alvoren var stadig ikke gået op for Enevold Brandt, som var blevet dømt til døden for, at have bidt kongen i fingeren.

Man har fundet deres skeletter og de ligger nu i Sct. Petri kirke i København.

Vi hørte om Riberretten 1269-1683

Den kvinde som bedriver tyveri, burde med rette hænges, men for den kvindelig æres skyld skal hun levende begravet i jorden.

Årsagen til at hun skulle begraves levende og ikke hænges var at, på den tid gik man ikke med undertøj, så for at der ikke var nogen der skulle kigge op

under skørterne, blev man levende begravet med en balje over hovedet.

Befindis nogen Egtemand at have med en anden Egtemands Hustrue aabenbarlig og Ubluelig Omgængelse, og de ikke efter Advarsel sig entholde fra hinanden, men blive fremturende i deris skammelige og forargelige Levnet, da bør hand at miste sin Hals, og hun at stoppis i en sæk og druknis.

Det er bare nogle uddrag af loven.

Mette fortalte også nogle henrettelser, bl.a. historien om den utro ægtemand Thomas Bisp, som i 1821 forgiftede sin kone og mor til fem børn med arsenik for at få en yngre kvinde.

Hans dom lød: Thi Kendes for ret: Tiltalte Thomas Thomasen Bisp, nu i Hjørring Arrest, bør af Skarpretteren knibes med gloende Tænger, først uden for huset i Sønder Økse i Brovst Sogn, hvor han har dræbt sin hustru Maren Justdatter – tre Gange mellem dette og Retterstedet og til sidst på Retterstedet. Dernæst den højre hånd ham levende afhugges med en Økse, hvorpå Legemet lægges på Stejle, og Hovedet tillige med Hånden at sættes paa en stage over Legemet.

Hjørring den 3 november 1821.

Vi hørte om Petrine, et lille kvindeskelet, der blev fundet siddende sammenkrøbet i et hul under galgen, levende begravet.

Så var der, Danmarks sidste skarpretter Theodor Seistrup, der fungerede fra 1876 - 1906. Når han skulle henrette nogen spurgte han altid, den der skulle henrettes om, Kan du tilgive mig.

Han eksekverede tre domme med kvalificeret livsstraf.

1. 1881 Rasmus Mørke Pedersen (Klejstrup i Jylland)

2. 1882 Anders Sjællænder (Munkebo på Lolland)

3. 8/11 kl: 7.15 1892 Jens Nielsen (Horsens Tugthus)

Det blev Danmarks sidste henrettelse i fredtid.

Den sidste Jens Nielsen ville bare dø, havde prøvet at få en dødsstraf mange gange og tilsidst lykkedes det og han nærmest løb hen til henrettelsespladsen.

Mette afsluttede af med henrettelserne mellem 1946 og 1950 af de 46 danske landsforrædere. Det var politiets opgave, og der ligger mange uhyggelige ting i de hemmelige arkiver. Det er blevet lukket i evighed.

Det var et meget spændende foredrag.

Fie Ellebye
sekr.

- - - - - 0 0 0 - - - - -

➤ BSLF Nordsjælland

Guidet tur på Det Kgl. Bibliotek

Nu er der igen mulighed for en guidet tur for BSLF's medlemmer.

BSLF Nordsjælland har arrangeret en tur til Det Kgl. Bibliotek den 30. januar 2015 kl. 14.30. Vi mødes ca. 10 min. før ved informationen i Den Sorte Diamant.

Turen koster 50,- pr. person, og ligesom sidste år, er der mulighed for at vi mødes før turen og spiser frokost sammen et sted i nærheden.

Der er nogle betingelser, vi skal overholde, overtøj og tasker skal opbevares i aflåst garderobe og vi må ikke gå rundt på egen hånd.

Der kan max. være 25 deltagere, derfor er det vigtigt med tilmelding inden 14. januar 2015 til:

Anette Schönwandt på e-mail: anette.schoenwandt@gmail.com eller på tlf. 24 20 17 19.

- - - - - 0 0 0 - - - - -

Studietur til Bornholm 2014

Nordsjællandsgruppen består af en lille snes sjællandske slægtsforskere med bornholmske aner. Vi mødes første tirsdag i måneden hos Anette Schönwandt i Gerlev. Vi er selvfølgelig alle medlemmer af BSLF. Igen i år var vi på Bornholm sammen, for at slægtsforske, for at deltage i BSLFs udflugt på

øen og for at udforske øens natur og kultur, omfattende hav, klipper, skov, strand, glaskunst, spritproduktion, havekunst, madkunst, svampeplukning, rundkirker og ruiner, mode, korsang og ikke mindst iskager.

Gruppen med et par ægtefæller ankom til øen fredagen før BSLFs udflugt. Hovedbasen var i år to sommerhuse i Sandkaas med to satellitter i Vang og ved Aakirkeby. Alle deltog i den festlige udflugt lørdag.

I ugens løb besøgte vi arkiverne i Rønne og Nexø og vi foretog egen research og besøgte familie.

Søndag spadserede vi på den nedlagte jernbanesti mellem Klemenske og Rø, vi havde et hold svampeplukker i Almindingen søndag eftermiddag og søndag aften var nogle af os til fin korkoncert i Rønne Kirke med nutidig musik.

Mandag aften var vi på tusmørkevandring på Hammershus i flagermuslampens skær med naturvejleder Jens Ole Fassel. Tirsdag gik turen til Nykers rundkirke og modebutik efterfulgt af besøg i Skarpeskade med have og butik.

Onsdag var vi i Nexø. I udkanten af byen er man ved at afslutte en udgravning af en større jernalderlandsby, som man regner med har været beboet fra 300 f. til 300 e. Kr. Arkæolog Christina Seehusen fortalte om udgravningen, viste os nogle af rigtig mange potteskår og til sidst fik vi lov at gå rundt på området. På arkivet i Nexø fortalte Birger, Andre og Flemming, om bombardementet af byen i maj 45, om hvor var bomberne faldet og hvilken skade havde de forvoldt. Vi fik udførlig information om gader og huse, som under tegnede havde spurgt om. Sidst så vi en række gamle smukke billeder om livet i byen dengang.

Torsdag formiddag sejlede vi i pragtfuldt solrigt sensommervejr med turbåden fra Hammerhavn til Den Våde Ovn, som desværre var umulig at komme ind i på grund af højvande. Samme dags aften fulgte vi tilblivelsen af UNIKA på Baltic Sea Glass, hvor glaskunstnerne Pete Hunner og Majbritt Jønsson drejede og blæste. I fulde to

timer, i åndeløs spænding, fulgte vi arbejdsprocessen, som ind imellem var ren ballet. Der opstod i allersidste arbejdsproces en lille skade med glasfadet, men det blev reddet har vi hørt, og det kunne sælges for en reduceret, men ret god pris.

Vi spiste nogle formidable middage sammen, på Værftet i Sandvig og Nordbornholms Røgeri i Allinge.

Og vi kokkererede selv nogle skønne middage med blandt andet lasagne, sild, medister, boller i karry m.m.

Det var dejligt igen at forske og udforske på Bornholm sammen med sine forskervenner og deres ægtefæller. Vi gør det nok igen næste år.

Torben Lund

Nordsjællandsgruppen

----- 0 0 0 -----

➤ BSLF København

Live transmission fra Bornholm den 24. januar Lægdsruller med Erik Kann og den 21. februar 2015 Bornholmske

stednavne med Finn Ole Sonne Nielsen. Se programmet ang. Starttid. Det bliver afholdt i Skelgårdskirken, indgang ved Vestamager centreret, Ugandavej 111, 2770 Kastrup, bus nr. 33 og 36 holder på Kongelundsvej og bus nr. 30 holder på Ugandavej.

----- 0 0 0 -----

➤ Nyheder samlet siden sidste blad.

Database over faldne i 1. verdenskrig

På Dansk Demografisk database kan du nu se en database over sønderjyder, der faldt på tysk side i 1. verdenskrig.

I databasen kan du bl.a. finde oplysninger om de faldnes navne, hvor de faldt, og hvilket regiment de var tilknyttet.

http://ddd.dda.dk/faldne1914/find_faldne.asp

Registraturer udgivet af Landsarkivet for Sjælland, Lolland-Falster og Bornholm

63 registraturer med næsten 5.500 filer, bl.a. de meget efterspurgte registraturer over Retsbetjente, Kommunearkiver og Københavnske politi- og domsmyndigheder. De indeholder afsnit om myndighedernes jurisdiktionsforhold, opgaver og arkivalier.

Sådan finder du registraturerne
Registraturerne findes via arkivdata-basen Daisy. Du kan finde en oversigt over alle de digitaliserede registraturer ved at skrive Landsarkivet for Sjælland m.m. i feltet Arkivskaber og Arkivregistratur i feltet Arkivserie.

Lær gotisk på mobiltelefonen

Det norske Arkivverket har lavet en app, hvor man kan lære gotisk.

Gotisk håndskrift er navnet på en app til både Android og iPhone. Den norske pendant til Statens Arkiver har udviklet den, hvor du kan vælge mellem Alfabet, Les ord og Skriv sætninger.

Se mere på: <http://www.arkivverket.no/arkivverket/Arkivverket/Om-oss/Aktuelt/Nyhetsarkiv/Ny-app-for-gotisk-handskrift>

App'en er ganske vist norsk, men gammel norsk er jo dansk, idet Norge var en del af Danmark fra 1380 til 1814.

Find ejendomsoplysninger fra 1800-tallet. Dette har været bragt før men siden har fået ny adresse.

Protokollerne opstod ved matrikuleringen i første halvdel af 1800-tallet. Sogneprotokollerne er fra 1806-22, mens hartkornsekstrakterne er fra 1840-43. De dækker landdistrikter i kongeriget, altså ikke købstæder eller Sønderjylland. Begge protokoltyper gennemgår hver enkelt landsby og opremser alle navne på ejere og bruger af fast ejendom samt det relevante matrikelnumre. Hvis ens forfader således havde fast ejendom, vil det være ret nemt at finde det sted, hvor han boede.

Protokollerne kan ses eller downloades gratis via Historiske kort på nettet: hkpn.gst.dk (ikke noget med www eller http). Vælg det sidste faneblad for at se protokollerne. Når du er derinde, så studér de mange kort, hvis du ikke kender dem.

- - - - - 0 0 0 - - - - -

➤ JENS MOGENSEN KJØL- LERS REJSE TIL UTAH

Del 2 til New Orleans

1. januar 1854 gik emigrantgruppen ombord i skibet "Jesse Munn" som var blevet chartret af Præsidentskabet i Liverpool, for transport af de skandinavi-

Oplysninger om skibet findes i "Ship, Saints, and Mariners" side 116: Navn: Jesse Munn. Skib: 875 tons: 142 fod gange 23 fod. Bygget: 1852 i Bathurst, New Brunswick, Canada.

Skibets navn er blevet stavet "Jesse Munn" og "Jessie Munn" i forskellige kilder. Imidlertid er det førstnævnte re-

ske LDS'ere. I forening med nogle få tyske LDS'ere var deres antal steget til omkring 335 sjæle. (354 f. a.) "Jesse Munn" blev bugseret ud ca. 6 miles af en damper og kastede så anker. Gruppen afsejlede d. 3. januar 1854.

Den chartrede tremastede råsejler "Jesse Munn" var et af de canadisk byggede skibe solgt til engelske ejere. Ældste Christian J. Larsen præsiderede over emigranterne og kaptajn John Duckitt var skibets fører.

gistreret både i Liverpool registreringen og Lloyd's register. Tremasteren havde et dæk og et poopdæk, en kvadratisk agterstavn og en kvindebuste som galionsfigur. Hovedrederne af skibet var H. T. Wilson og skibets fører John Duckitt. I 1868 blev "Jesse Munn" opgivet på Saint Peter's Bank.

Gruppen satte sejl d. 3. januar 1854 og ankom efter 44 dages sejlads til mundingen af Mississippifloden d. 16. februar. Under denne rejse døde 12 af emigranterne, nemlig to voksne og ti

børn. Ti par blev gift. Mandag d. 20. februar ankom "Jesse Munn" til New Orleans.

Jens og Karen var mellem dem der sørgede. De havde begravet lille Annine Margrethe Kjøller i Atlantens dybder. Dette efterlod dem med et barn, Theodor, ud af en familie på fem børn.

I Mormon Index – Voyages, udgivet af LDS, er "Jesse Munn" opgivet til at være afsejlet fra Liverpool, England d. 3. januar 1854 og ankommet til New Orleans d. 20. februar 1854. På passagerlisten 8) forekommer Jens Kjoler født 1827, Karen Kjoler født 1822 og Theodore Kjoler født 1849. Læg mærke til at Kjoller kun var skrevet med et "l".

Mads Frederick Theobald Christensen, Hans Hoth og Christian J. Larsen skriver om rejsen med "Jesse Munn". 7) Disse rejsefællers erfaringer giver en unik indsigt i Jens, Karen og familiens rejse.

Mads Frederick Theobald Christensens beretning:

Vi blev opholdt flere dage i Liverpool sikkert på grund af klargørelsen af skibet til den lange rejse.

Skibet skulle forsynes med proviant og frisk vand, nok til at række til måske fire eller fem måneder i det tilfælde, at uheld eller ufavorable vejrforhold ville give forsinkelse. Det overraskede mig

at se de store skibe i havnen ved meget lavt vande, efterladte på bunden når tidevandet var lavt. Det forekom mig at tidevandet havde en forskel på mindst 20 fod mellem ebbe og det lave tidevand. (Han må mene forskellen mellem høj-og lavvande. f. a.) Efter få dage gik vi ombord i "Jesse Munn" og startede ned ad kanalen og ud i Atlanten styrende meget syd for vest for hurtigt at komme til en varmere zone, hvor skibet kunne få fordel af passatvindene. Vi fik vores rationer af mad en gang om ugen. Denne var en regulær portion af ukogt føde, såsom ærter, ris, oksekød, sukker, kaffe og også frisk vand en gang om dagen. Oksekødet var saltet kød.

Der var et køkkenkomfur midtskibs, hvor en irsk kok havde herredømmet skældende ud på næsten hver eneste person, som behøvede at få noget kogt. Udenfor stod vores kogegrej i en lang række fra tidlig morgen til sen aften, ventende på deres tur på det varme komfur, hvor det ville blive halvkogt og taget væk af os. En anden kok i det tilstødende køkken tilberedte måltiderne til besætningen. Dens mad var også rationeret.

.....

I mange dage var vejret varmt og vindstille, så skibet dårligt bevægede sig. Vi kunne så lege og danse på dækket, bare vi holdt os klar af besætningen, som havde deres opgaver at udføre. Så

igen fik vi storme, som forårsagede usikkerhed med hensyn til vores sikkerhed.

Efter omkring syv ugers sejlads, passede vi øen Cuba i nogen afstand. Først lignede bjergenes omrids mod himlen omrids af skyer, men gradvis blev de mere tydelige og distinkte. Jeg bedømmer, at vi ikke kom nærmere end fire miles, men det fremkaldte en stor lettelse, ophidselse og jubel mellem passagererne, som om det var en del af Amerika. Idet vi passede Cuba, sejlede vi ind i Gulf of Mexico uden sigt af land, passede Florida og sejlede efter flere dage ind i de mudrede vande, der flød ud af den store Mississippi flod, mange miles ude til søs. Ændringen i vandet kunne ses længe før vi sejlede ind i det.

Hans Hoths beretning:

1. januar 1854. Vi blev slæbt 6 miles af en damper og kastede anker til den 3. I disse 2 dage fik vi en yderst dårlig behandling, hverken mad eller drikke blev sendt ned til os og mange gange trættes vi med rorgængerens (2. styrmand) og andre medlemmer af besætningen på en sådan måde, at det tangerede til slagsmål.

Jeg advarer derfor enhver af mine landsmænd imod Morris & Co's kontor i Hamburg og deres agenter i Hull og Liverpool og imod transport via England

i hele det hele taget. I dag kom kaptajnen, bagagen og forsyningerne ombord. Vi lettede anker og rejsen fortsatte i Atlanterhavet. Vores forhold forbedredes i nogle henseender, idet vi fik både mad og drikke.

4. januar. Yderst god vind. I dag kiggede enhver efter deres bagage, hvoraf meget savnedes. Nogle kasser og pakker var blevet åbnet og der var stjålet fra dem og mange kufferter og pakker var helt forsvundet.

5. januar. Ingen vind overhovedet. Mange passagerer var søsyge, ligeledes var jeg og min familie. Vindstillet varede kun til kl. 1700. Så begyndte det at blæse og i løbet af natten kom vi ud for stormende vejr, som, da vi ikke var vant til det, gjorde os meget bange. Men hverken mænd eller skib led skade af det og da vinden kom fra nordøst, var det til vores fordel og vi tilbagelagde en god distance. Stormen blev ved til middag d. 7. Så aftog den i styrke men bar os hurtigt fremad. I dag døde et dansk barn, 2½ år gammelt.

8. januar. Også i dag forblev vinden god. Jeg og min familie, undtagen min ældste datter, har overvundet søsygen. Et 3 uger gammelt dansk barn døde.

9. januar. Vindstille. I dag havde vi den fornøjelse at se flere af de syge på dæk igen. Siden vi forlod Liverpool, har vi

ikke ude for noget koldt vejr og nu begynder luften at blive varm. Et dansk barn, 2 år gammelt, døde

Om aftenen blæste en storm op og den havde vi til kl. 2000 d.10. Heller ikke denne gang skete der nogen skade. Ligeledes var frygten heller ikke så udtalt som under den første storm til søs. Under de sidste få dage så vi sjældent et skib. I dag så vi 5.

11. januar. Østlig vind. Vi gjorde en god fart. 11 graders varme. Der er stor misfornøjelse blandt passagererne, fordi der ikke er uddelt så meget proviant, så var lovet i kontrakten

12. januar. Vind og varme som i går. Desuden stadig regn. 2 år gammelt dansk barn døde.

13. januar. Vindstille indtil aften. Så en stærk østlig vind. Det regnede hele dagen. Et par viedes i dag.

14. januar. Stærk østenvind, på samme tid varm luft og stadig regn. Mange ombord var syge.

15. januar. Vind og luft som i går. I dag så vi 2 øer. De var ukendte for kaptajnen og han kendte ikke deres navne. Dette syntes usædvanligt for mig.

(De 2 øer kan have været Flores og Corvo, de vestligste øer i Azorerne. Det passer med distancen ca. 1630 sømil og flere dages vindstille. (f. a.)

16. januar. Vindstille og på samme tid usædvanligt varmt. Et $\frac{3}{4}$ år gammelt dansk barn døde.

17. januar. God Vind. 14 graders varme. Lediggangen generer mig.

18. januar. Vind og vejr som i går. Rejsen gik hurtig fremad i dag. En dansk kvinde mistede sin forstand i dag.

19. januar. Trykkende varme. Alle de syge skulle op på dækket i dag. Sengene blev luftet, sovestederne desinficeret og rensset. Antallet af syge folk er tiltagende. Et dansk barn døde, det var 1 år gammelt.

20. januar. Stadig favorabel vind. Solen stod op kl. 0500 og gik ned kl. 1800. I dag så jeg fisk fra 12 til 16 fod lange.

21. januar. Stærk nordøstlig vind som drev os hurtigt fremad. Jeg så 3 fisk, som var omkring 50 fod lange.

22. januar. Vind og vejr som i går, der ved trykkende hed. I dag så jeg flyvefisk. De var temmelig hvide, omkring 1 fod lange, havde et spids hoved, brugte finner i stedet for vinger og fløj ca. 50 fod, før de dykkede igen.

23. januar. Vind og vejr stadig som i går. Imod aften tiltog vinden. Alle var bange for storm; men imidlertid blev vi sparet for det. Jeg så mange vandsvaler, som meget lignede landsvaler. I dag døde i vores kahyt et tysk barn, $1\frac{1}{2}$ år gammelt (Erichs barn).

24. januar. Østenvinden gik i dag over i storm. Stormasten brækkede i 2 stykker, 2 sejl blæste i havet medtagende stykker af træ og rigning. Mange af de syge faldt ud af deres senge. Gråden og skrigene fra de syge og raske under

stormen kan ikke beskrives; selv kaptajnen og hele besætningen syntes at have tabt modet. Stormen fortsatte til kl. 2100. En dansk kvinde i vores kahyt døde, 70 år gl.

25. januar. Vindstille. En stadig fin regn faldt hele dagen, derved var luften trykkende hed. Jeg kan ikke erindre at have oplevet sådan en varm dag i Tyskland. Flere tyverier er blevet foretaget i den senere tid og i dag blev 2 ure stjålet i vores kahyt.

26. januar. Stadig vindstille og stadig regn. I dag observerede jeg, at også regnen var salt.

27. januar. God vind, fortsat regn. Jeg så 2 flyvefisk. 2 af besætningen blev vrede på hinanden og sloges så længe, at de begge faldt forpustede om på dækket ude af stand til at slås mere.

28. januar. Stærk østenvind. Vi gjorde 10 miles i timen. Fisk på omkring 40 fod i længden og 10 fod i diameter lod sig se nær skibet. De var blå og syntes at være ganske dristige.

29. januar. Vindstille. 16 graders varme. Lige så længe som vi har været på havet, har vi ikke haft sådant dejligt og behageligt vejr, som vi havde i dag. Mange af de syge var ude på dækket. Alle var glade og tilfredse og der var dans om aftenen. I går var stadig det sidste kvarter af månen synlig og denne aften skinnede nymånen ganske klart.

30. januar. Vindstille. 13 graders varme. Man ser helt sikkert ikke byer og smukke landskaber. Det er nu 15 dage siden vi så land og det var kun på afstand; men, ikke desto mindre, sørejsen har også sine behagelige sider. Man føler sig lykkelig ved godt helbred, en god vind og også ved venligt selskab. Også på oceanet ses mange skønne ting, som tit i skønhed overstiger meget af det, man ser på land. Når man skuer den skønne klare himmel og solens op-og nedgang, så må det indrømmes, at dette er meget mere majestætisk at betragte på oceanet end på land.

31. januar. Stadig vindstille så vel som en trykkende hedt. I dag fortsattes arbejdet med at reparere den brækkede mast, under hvilket en sømand blev såret. I aften var der igen dans.

1. februar. God nordøstlig vind. Rejsen fortsatte hurtig fremad. Jeg havde forestillet mig, at rejsen ville være meget mere farlig end denne er. Den eneste ting, som gør rejsen trættende for os og som tit fremkalder utilfredshed, er at mange af os har en berettiget årsag til klage over den hårde behandling, vi får af besætningen, så vel som af udleveringen af provianten. Den, som ikke passer på sig selv eller er blød og føjelig, bliver snydt.

2. februar. Vind som i går men noget stærkere. I dag blev min lille Anna syg. Der viste sig flere store og mindre

fugle, fra hvilket jeg konkluderer, at vi ikke er langt fra land.

3. februar. Stadig god vind. Min forud-
anelse, om snart at se land, er blevet
bekræftet. Denne morgen så vi i en af-
stand af 4 miles, 3 øer og om eftermid-
dagen så vi 2 mere. Vi passerede tæt på
den sidste. Den er kaldt Montinere [Lokalitet ukendt], og synes at være
temmelig stor og bjergrig. Vi så 4 høje
bjerge på øerne og det nærmeste os,
blev berørt af en sky. Lavlandet var op-
dyrket. Vi så folk arbejde i markerne.
Dette syn var til stor glæde for os. (Øen
kan have været Martinique. Den er stor
og bjergrig, tænk på Mount Pele. (f. a.)

4. februar. Vindstille. Øerne er forsvun-
det ud af syne og igen ser vi ikke andet
end himmel og hav. Alle længes efter
at skifte vand med land. Her er månen
synlig hele dagen og de sidste få afte-
ner var den direkte over hovedet kl.
1800.

5. februar. God vind. Igen viste der sig
fugle og der var meget græs og mos i
vandet, som gav os håb, om snart at se
land igen. Det synes som om mange af
os ikke kan tåle den hede luft, for hver
dag bliver flere folk syge.

6. februar. En stærk nordøstlig vind
blæste under natten. Under det sidste
vindstille var 2 luger blevet åbnet i den
forreste del af mellemdækkene og i
stormvejret sidste nat styrtede vandet
ind med sådan kraft, at passagererne

måtte forlade deres senge. Mange kuf-
ferter og pakker var gennemvåde og
stor skade opstod på grund af denne
skødesløshed. Selv syge folk, som in-
gen hjælp havde og ikke kunne komme
ud af sengen ved egen hjælp, lå i van-
det.

7. februar. Det blæser stadig fra nord-
øst. Hver time dækker vi 15 miles. Vi er
uafbrudt mellem øer, af hvilke vi ofte
ser nogle i lang afstand. Mange store
fugle, meget lignende storke, var tæt
på os hele dagen. Om aftenen så vi øen
Santo Domingo i 4 miles afstand. (His-
paniola, f. a.)

8. februar. Vinden den samme som i
går. Vi har endnu ikke haft så god vind
til sejlads, som vi har haft de sidste 3
dage. I dag så øerne Cuba og Jamaica, i
2 miles afstand, af hvilken den sidste
bredte sig ud for os som et langt stykke
land strækkende sig længere end øjet
kunne se. Min lille Anna er rask igen.
Mange af de syge på mellemdækket
har også kommet sig. I de sidste få
dage er luften blevet noget koldere.

9. februar. Det blæste under natten og
i dag er det igen trykkende hedt. I dag
blev provianten uddelt. Brødet var
ødelagt og blev leveret tilbage til kap-
tajnen. Til middag kunne vi stadigvæk
se øen Jamaica. I dag kom en dansker
og en englænder i slagsmål og sidst-
nævnte vandt.

10. februar. Sydvestlig vind. For første
gang havde vi vinden imod os. I dag så

vi øen Kaiman (Cayman, f. a.). På en anden ø sås lyset fra et fyrtårn om aftenen.

11. februar. Nordvestlig vind, ikke meget bedre end i går. Mange fisk viste sig, 30-40 fod i længden. Vi sejlede konstant mellem øer. Skønt vi ikke havde nogen grund til at klage over meget stormende vejr eller uheld af den slags, længtes enhver snart efter at kunne forlade søen. Grunden var manglende godt drikkevand, variation i føden og frihed, som nu gjorde rejsen ubehagelig for os. Et dansk barn døde i dag, 2 år gammel.

12. februar. God vind. I dag passerede vi den vestlige spids af Cuba. Vi var ganske tæt på øen og så fyrtårnet og adskillige bygninger. Markerne var grønne. Noget var ved at blive høstet, men vi kunne ikke se, hvad det var. Landet syntes at være fladt og ubrudt. I dag så vi nogle havørne.

13. februar. Østenvind. I dag havde vi konstant skibe rundt omkring os. Det hjalp på en måde med at få tiden til at gå og gav os håb om snart at komme iland. Ankerkæden blev gjort klar. I dag lavede jeg min liste for kaptajnen over alle passagerer ombord. Vi var 352 personer, foruden besætningen, af hvilke 321 var mormoner og deres børn. Jeg udførte dette arbejde i kaptajnens kahyt. Der faldt tilfældigvis i mine hænder en liste fra Morris & Co, som var la-

vet i Hamburg. Jeg så til min forbavelse, at kaptajnen havde transporteret hver passager 2 preussiske dalere billige, end vi havde betalt og at disse 2 dalere tilfaldt missionær Carn (Daniel Garn), som havde charteret skibet. Jeg fortalte dette til vores præsident ombord, som lovede at undersøge sagen senere.

14. februar. Vindstille. 18 graders varme. Vi så store fisk, som fulgte os i et kvarters tid. De var dristige og forsvandt kun, når der blev skudt på dem.

15. februar. Vindstille til kl. 1600. Så begyndte det at blæse hårdt fra nordvest, næsten som en storm. Omkring kl. 1900 var næsten alle sejl bjerget og skibet drev omkring, som det ville. Samtidigt regnede det voldsomt og vi var meget, meget bange. Selv kaptajnen og resten af besætningen var bange og syntes at frygte fare. Imidlertid gik alt godt. I dag gav kaptajnen os håb om snarlig ankomst til Mississippi.

16. februar. Den stærke vind blev ved at blæse til omkring midnat og om morgenen var vi drevet en hel del tilbage. Men vi genvandt snart den mistede distance, da vinden var gunstig hele dagen. Kort efter middag så vi et fyrtårn og adskillige skibe til ankers. Vandet skiftede farve og blev gulligt. Modsat kaptajnens forventning var vi nær Mississippi, hvortil vi havde forventet ankomst 2 dage fra nu. Lodsflaget blev øjeblikkelig sat og kl. 1600 kom

en lods ombord. Vi sejlede tæt på flodmundingen og ankrede. Der var glæde og lykke ombord. I dag var det så koldt, at vi måtte tage varme klæder på. Et barn på 2 år, dansk, døde i dag.

17. februar. I dag var det meget koldt og blæsende. Vi lå stadig stille. Mange skibe kom op langs siden og de ankrede alle her. Den danske kvinde, som mistede forstanden den 18. i sidste måned, døde i dag. Hun efterlod sig mand og 2 små børn.

18. februar. Vejret var noget bedre. Denne morgen lå tæt på os 10 store fartøjer bound for New Orleans. Alle-rede kl. 0600 kom dampskibe ud fra den havn og omkring kl. 0800 begyndte vi at lette anker. Kl. 1000 kom et dampskib, med hvilket vi blev slæbt 2 miles op ad floden. Alle skibene blev bragt op her. Lodsens gik fra borde, ankeret blev kastet og kaptajnens papirer undersøgt af en embedsmand. Nu blev et dampskib placeret mellem 2 sejlskibe på en gang for at slæbe dem op ad floden. Ankeret blev lettet og rejsen fortsatte. På de første 8-10 miles var der intet at se langs floden undtagen uopdyrket land, på hvilket der groede tagrør og små buske, men så fik landet et bedre udseende. Vi sejlede forbi skove og skønne ejendomme. Markerne begyndte at blive grønne og der foregik pløjning og såning. På dette sted er Mississippi en halv mile bred, men strømmen er ikke rivende.

19. februar. Vi fortsatte med at sejle hele natten. Da vi kiggede os omkring om morgenen, var vi i et overordentlig smukt landskab og jo længere vi fortsatte, des smukkere blev det. På begge sider af floden var skønne landsteder, sukkerplantager, smukke enge og skove. Ejerne boede for det meste i små men kønne huse, som sædvanligvis lå i en frugthave. Der var allerede frugt på træerne, mest appelsiner. Arbejderne, sædvanligvis negerslaver, boede i små huse eller hytter nær deres herrer. Alle beboelser er nær floden. Den dyrkede jord er bag og mellem husene og hvor den ender, er der intet andet end skov. Landet er fladt og sukker og bomuld er de to vigtigste produkter, som dyrkes her.

20. februar. Kl. 0200 ankom vi til New Orleans. Her er det stadig vinter og koldt. Det er hvad en tysk indbygger fortalte mig til morgen. Men jeg mener, at selvom det stadig er vinter og koldt, kunne jeg ikke tænke mig at mærke varmen om sommeren. Han svarede, at der stadig flød is i floden og siden den ikke helt var forsvundet, er det stadig vinter, skønt isen kommer 3-400 miles her fra. Markerne var grønne, haverne gjort klar og mange frø var allerede skudt højt op over jorden. Køerne græssede i det høje græs og varmen på denne tid af året synes mig mærkelig. Den første ting, jeg foretog, var at se havnen. Vores skib lå nær

den ene ende af havnen. Jeg havde formentlig gået et ca. et par miles, da jeg gjorde forespørgsel om havnens længde. Jeg fandt ud af, at den er 5 miles lang og at der for øjeblikket er 914 sejlskibe og 81 dampere i havnen. Jeg gik hele vejen langs waterfronten og det gav mig stor glæde. Aldrig før havde jeg set så mange store skibe på et sted. Mange af dem var tremastede og kun få af dem var små. Der var livligt i havnen og tusinde af arbejdere så vel som mange vogne havde travlt. Jeg gik en del af vejen langs havnen og kommende retur en del af vejen gennem nogle gader nær ved. Gaderne er brede og lige men meget beskidte og dårligt brolagte på grund af den våde grund. Hele byen ligger i lavlandet og sumpe og moser ses midt i byen. Der er knap nogen regulering af gaderne. Dødt kvæg ligger på kørebanerne og overalt hvor man går, er der en dårlig lugt. Jeg var træt og gik ombord.

21. februar. Igen gik jeg ud tidligt for se byen og for at se noget usædvanligt eller mærkværdigt. Byen er 8 miles lang og 1½ miles bred. Den har omkring 110.000 indbyggere, af hvilke 7.000 er tyske og 8.000 negere. Jeg så det nye toldhus, som er under bygning og skal være færdigt om 7 år. Det er på 500 kvadratfod og 4 etager højt, væggene er lavet i granit. Jeg har aldrig set sådan en imponerende og kostbar bygning.

Stilladset alene har kostet 6.000 dollars. Hotellet, The Charles, en af de smukkeste bygninger i byen, er bygget af marmorsten. Det er 5 etager højt og er også et imponerende syn, men kan ikke sammenlignes med toldhuset. Jeg så et asyl for forældreløse, som er planlagt smukt og betagende og besøgte nogle af de vigtige fabrikker, sådan som vognfabrikker, bomuldsspinderier og jernstøberier, af hvilke jeg aldrig før havde set nogle lignende, som kunne sammenlignes med disse i skønhed og størrelse. Jernbanestationen og jernbanen selv er ikke så kønne. Kirkerne er kun små. Jeg var i 3 af dem, hvis indre var temmelig kønne. Drikkevandet er ikke godt og er meget usundt for fremmede. Gennem rør ledes det fra Mississippi ind i byen. Så langt som jeg gik i byen, så jeg ingen pumper, heller ikke nogen kældere.

22. februar. I dag fejredes Washingtons fødselsdag. Tidlig om morgenen var der skydning med kanon. Den nationale garde, anført af smuk militærisk musik, marcherede gennem byen til en åben plads, hvor der var gratis adgang til al slags underholdning for alle. Om aftenen var byen illumineret og fest og dans fortsatte i alle byens gader. Her er floden en mile bred. Lige over for New Orleans ligger der en lille by, Algier. Den er nydelig bygget og har store fabrikker til jern og bomuld, også mange dampere er blevet bygget der. I dag

føjte jeg mig ikke vel tilpas og kunne ikke gå ud. Ydermere havde vi travlt med at pakke og netop i dag gik vi ombord i damperen "St. Louis" på hvilken vi skal tages til St. Louis. Dette skib er bygget til at transportere emigranter og vi lovede os selv mere komfort, end vi havde haft hidtil.

23. februar. Vi blev kun færdige med at pakke og bringe vores bagage ombord i skibet i går aftes og da jeg vågnede her til morgen, lå vores nye skib med os alle ombord i den anden ende af havnen. I dag havde jeg meget at gøre i vores nye kvarter. Da jeg var færdig med arbejdet, skrev jeg 2 breve til Hamburg og tog dem til postkontoret. På vejen tilbage kom jeg igennem en gade, hvor slaver blev solgt. 400-500 dollars blev betalt for de største og smukkeste mænd og kvinder. En kort stund iagttog jeg denne handel og gik derfra med et tungt hjerte.

24. februar. Denne morgen gik jeg ud for at se markedet, hvor kød, mælk, korn og grønsager bliver solgt. Markedet blev holdt i 2 store træbygninger bygget til dette formål. Heste og vogne kan ikke komme herind. Hver af bygningerne er 400 fod lange og 300 fod brede. Antallet og variationen af produkter, som dagligt bliver bragt til markedet, er virkelig bemærkelsesværdigt. Jeg var der omkring 2 timer og ville gerne have blevet længere, men jeg blev syg og måtte gå ombord og i seng.

Jeg læste den tyske avis, som udgives her. Den indeholdt nyheder fra 1. januar til 4. februar. 38 dampere og tæt på 200 sejlskibe er gået tabt på Mississippi. Siden den 3. februar er 6 dampere gået tabt på grund af brand i den lokale havn, mens 5 er blevet meget beskadigede.

25. februar. Jeg føjte mig noget bedre i dag og gik ud for at se, hvordan maskinerne og andet sunket materiale blev bjerget op af vandet fra de 6 brændte dampere. Et skib kom ind fra Afrika med 80 vilde folk. Jeg så nogle af dem. Deres hud var kobberfarvet, deres hår langt og sort. Deres klæder var lavet af vilde dyrs huder, men de fleste af de vilde mænd var helt nøgne. De havde ringe gennem deres næser og ører og nogle af mændene havde klokker på deres ben. Alle var høje og godt bygget og blev øjeblikkelig sat til salg som slaver. Her og i hele staten er slavehandelen en lovlig og indbringende forretning; men offentlige slavemarkeder er kun tilladt i denne by. Købmænd og velstående familier holder slaver, mænd såvel som kvinder. De får også tilladelse til at gifte sig. Børnene de får, er slave-ejernes ejendom og hvis antallet bliver for stort, bliver de drevet til markedet og solgt for en god pris. Et kanonskud bliver affyret kl. 8 hver aften, betydende, at så skal alle sorte være hjemme. Enhver, som er fundet på gaderne efter affyringen af dette

skud, får hårde straffe. Kun sorte, som er beboere eller fri, kan opnå tilladelse til at være ude længere og denne gives kun mod en stor og sikker kaution.

Christian J. Larsens beskrivelse af turen:

3. januar 1854. En dampslæbebeåd trak skibet ud til søs i dag. I henhold til instruktioner fra præsident Van Cott inddelte jeg gruppen i menigheder og udpegede en ældste til at lede hver af dem. Broder A. Berthelsen var ordineret som præst. Om aftenen havde vi et godt bønnemøde.

De følgende 10 dage er ikke optegnet.

13. januar. Vi havde et meget interessant møde – Guds ånd var i vores midte – jeg forenede i ægteskab, søster Sophia Larsen og broder Anders Pedersen og sammen med ældste Iven Larsen ordinerede 3 ældste, 3 præster og en lærer; vi velsignede også børn tilhørende broder Eriksen. Min kone og jeg fastede.

8. februar. Vi holdt et rådsmøde med den hensigt at rejse nogle midler til nogle folk, som ikke havde penge til at betale for deres rejse op ad floden og det blev enstemmigt vedtaget ikke at efterlade nogen og til den ende blev en sparekasse eller bank oprettet; i hvilken enhver kan bidrage i henhold til deres midler og deres næstekærlige dispositioner. Midlerne skal bruges under præsidentens ledelse. Vi havde en

meget velsignet dag, glædede os selv med sange, taler og bønner og Guds ånd var over os alle. I går havde vi passeret øen San Domingo og om aftenen havde vi øen Jamaica til venstre og Cuba til højre for os.

12. februar. Vi holdt et møde begyndende kl. 1000 og flere af brødrene talte – Guds ånd var med os. Jeg sammenføjede søster Sophia M. Christensen og broder Laurity Smith i ægteskab. Genoptog vores møde kl. 1430. Jeg talte et stykke tid over temaet: "Om præsteskabets kræfter og gaver" og derefter tog vi del i nadveren. Endelig ordinerede jeg en ældste og 7 præster og vi priste alle vores himmelske fader.

16. februar. Vi ankom til munden af den store Mississippiflod og ankrede omkring kl. 1600. Vi priste alle Gud, at han havde beskyttet os så godt over det store atlantiske hav. Hver af de ældste havde regelmæssige bønnemøder i menigheden hver uge og vi holdt 2 offentlige møder hver søndag og deltagelse i nadveren. Vi havde 5 voksne og 7 små børn som døde på rejsen. 3 af disse var døde, før vi kom ud på Atlanten og 2 af dem var meget gamle folk.

18. februar. En damper trak skibet op til telegrafstationen, hvor vi ankrede i 2 timer; så tog en anden damper os på slæb, men det gik langsomt. Jeg skrev et brev til præsident van Cott og også et til broder Widenborg i Norge.

19. februar. Vi holdt møder som sædvanlig og jeg ordinerede broder Hans Jensen, Hals, som ældste og viede ham og Maren Eriksen til mand og kone.

20. februar. Vi var klar med New Orleans denne morgen; men vi var skuffede over ikke at finde emigrantagenten og da ingen af os kunne udtrykke os selv meget på det engelske sprog, tog vi følgelig op til den danske konsul; men han gav os meget lidt opmuntring. Idet vi forlod ham, blev vi fulgt på gaden af hans sekretær, som syntes at have sympati for os og spurgte os, hvor vi ønskede at gå hen nu.

Vi fortalte ham, at vi var mormonemigranter. Han fortalte os, at han selv var mormon og troede at han var den eneste mormon i byen. Ligeledes var han bange for at blive afskediget, hvis det blev kendt. Han gav informationer om, hvor mormonemigranterne havde købt deres forsyninger det foregående år. Den næste ting var at finde en damper til at tage os videre op ad floden til St. Louis og vi lykkedes i at lave en aftale med en Hr. Brown, som var kaptajn på en stor damper ved navn "St. Louis". Vores gruppe havde anden klasse, som bestod af et antal små rum uden på den store salon; men på samme dæk hvor første klasses passager havde plads og vores indkvartering var meget tilfredsstillende. Tilfredsstillende var ikke den langsomme fremgang damperen gjorde. Brødrene var

travlt optaget af at bringe al bagagen ombord fra sejlskibet; mens broder Sven Larsen og jeg lavede aftaler om og købte forsyninger til at tage med os op ad floden og også til vores videre rejse tværs over ørkensletterne.

22. februar. Kl. 1800 havde vi alt, hvad der tilhørte vores gruppe, ombord på damperen og næste dag, kom ældste James Brown, som var udpeget af apostel Orson Pratt til at være agent dette år, ombord og det var en stor lettelse for os. Jeg informerede ham om vores situation og om vores arrangementer og aftaler og han sagde, at det ikke kunne have blevet gjort bedre, hvis han havde gjort det selv – det var Guds hånd, som havde gjort det for os.

Indsendt af Jørn Kjølner

Se med næste gang hvor vi bringer om turen fra New Orleans og videre.

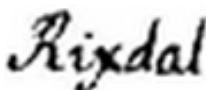
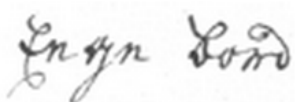
- - - - - 0 0 0 - - - - -

➤ Anetræet

Bestyrelsen har besluttet, at lave faste deadlines til Anetræet, så alle er klar over, hvornår det er sidste chance for, at indsende materialer til bladet.

Deadline bliver fremover på følgende datoer: **1. januar - 1. april - 1. juli - 1. oktober**

➤ Konkurrencen

1. I hvilket sogn ligger Styrsbro ?.
2. Hvad betyder Kalenda?
3. Hvor mange liter går der på 1 fad vin?.
4. Hvad er Socer?.
5. Hvornår var Fredericus Septimus konge?.
6. Hvad er det tegn for
 ?.
7. I hvilket sogn ligger Prædikesto-
len ?.
8. Hvad står her
 ?.

----- 0 0 0 -----

Der er 1 gavekort lydende på 200 kr.
som præmie hver gang.
Der trækkes lod blandt alle indkomne
rigtige svar.

Alle besvarelser skal være formanden i
hænde senest den 15. januar 2015.

Svarene sendes til Hans Ressel, Damp-
møllegade 11, 3700 Rønne.

På et postkort eller lignende eller sen-
des på E-mail: kon@bslf.dk
Mærkes "Konkurrence".

Svar på sidste konkurrence

1. Østermarie
2. datter & søn
3. 480
4. 15. august.
5. 1719
6. Ulrica Pia
7. Aaker
8. Kiør

----- 0 0 0 -----

Tillykke til vinderen af konkurrencen:
Medlems nr.: 007.87 Jørn Kjøller

----- 0 0 0 -----

" Er De født udenfor ægteskabet
unge mand"

"både ja og nej"

"Hvad skal det betyde?"

"Min far var gift, det var min mor
ikke!"

Afsender: Bornholms Slægts- og Lokalhistoriske Forening, Storegade19a, 3790 Hasle, DK

Bestyrelsen

Formand: *Hans Ressel*

Tlf. 56 95 81 82

E-mail: fm@bslf.dk

Næstformand: *Hans V. Pedersen*

Tlf. 56 95 77 76

E-mail: nf@bslf.dk

Kasserer: *Tonni Jørgensen*

Tlf. 56 96 45 58

E-mail: ks@bslf.dk

Sekretær: *Fie Ellebye*

Tlf. 56 99 00 77

E-mail: sk@bslf.dk

Best. medlem: *Susanne Ressel*

Tlf. 56 95 81 82

E-mail: 1bm@bslf.dk

Best. medlem: *Poul Erik Regnersen*

Tlf. 56 96 41 18

E-mail: 2bm@bslf.dk

Suppleant: *Ilse Pihl*

Tlf. 56 95 70 55

E-mail: 1s@bslf.dk

Suppleant: *Jack Funch*

Tlf. 56 99 00 77

E-mail: 2s@bslf.dk

Adresse: *Pingels Allé 1, 3700 Rønne*

E-mail: info@bslf.dk

Hjemmeside: www.bslf.dk

Giro nr.: 527 - 4621

Webmaster: *Philip Kofoed*

E-mail: wm@bslf.dk

Åbningstider Bornholms Ø- arkiv

Mandag 10:00 – 14:00

Tirsdag L u k k e t

Onsdag 12:00 – 17:00

Torsdag 10:00 – 14:00

Fredag 10:00 – 13:00

Lørdag L u k k e t